

Maandag 1 februari

‘[Verborgen] schatten, diep weggeborgen rijkdommen’ (Jes. 45:3)(NBV).

Er is geen vervanging!

Wanneer we gestrest zijn - en wie is dat tegenwoordig niet - is onze eerste neiging vaak om het nieuwste boek of de laatste DVD te raadplegen of om op zoek te gaan naar de kameraadschap van christelijke vrienden. Reimar Schultze merkt op: ‘In het beste geval krijgen we een glimp van wat we zoeken. Tijd óver God vervangt nooit tijd mét God. Kijk rond in je kerk en vertel me of ondanks alle geestelijke boeken, cd’s en programma’s ook maar iemand reikt tot het niveau van Henoch, Abraham, Mozes en Noach. God zelf is altijd de grootste bron van informatie, inspiratie, transformatie en gemeenschap geweest en zal dat altijd zijn. Isaak was aan het bidden (peinzen of treuren in andere vertalingen) in het veld en toen hij ‘opkeek zag hij...’ (Gen. 24:63). Van het alleen zijn met God komt het zien. In onze stille momenten zet hij ons gaven en heerlijkheden voor, verborgen voor de gehaaste mens. De Bijbel zegt: ‘Toen hij [Jezus] hen weggestuurd had, ging hij de berg op om er in afzondering te bidden’ (Matt. 14:23). Veel mensen die kwamen om Jezus te zien hadden dagenlang gereisd, maar hij stuurde ze weg zodat hij kon bidden. Om alleen met God te zijn moet je iets wegsturen: familieleden, vrienden, plannen, mogelijkheden, meningen van andere mensen. Dat gold zeker voor Jezus. Velen namen aanstoot aan hem. Hij wilde niet dat mensen druk uitoefenden op zijn leven. Dat werd bestuurd door zijn Vader. Je kunt in je leven een slaaf van mensen worden of aan Gods verwachtingen voldoen. Je kunt niet allebei. Als je het laatste doet, zullen stromen van levend water uit je binnenste vloeien en zal je Gods kracht ervaren. Hij zal je ‘verborgen schatten, diep weggeborgen rijkdommen’ laten zien.’

Dinsdag 2 februari

‘... goot die uit over zijn hoofd’ (Matt. 26:7)(NBV).

Voor jezelf leren zorgen (1).

Jezus liet toe dat mensen hem dienden. Doe jij dat ook? ‘Er kwam een vrouw naar hem toe. Ze had een albasten flesje met zeer kostbare olie... en goot die uit over zijn hoofd. De leerlingen ergerden zich toen ze dit zagen en zeiden: Wat een verspilling!... Jezus hoorde het en zei: ‘... Zij heeft iets goeds voor mij gedaan’ (v. 7-10). Er zit een belangrijke les in dit verhaal. Je moet toelaten dat de zorg die jij over anderen uitstort ook over jou wordt uitgestort. Anders brand je op. Jezus bracht dit principe in praktijk. De psalmist ook: ‘U zalft mijn hoofd met olie; mijn beker vloeit over’ (Ps. 23:5). Wil je beker van dienstbaarheid gevuld blijven, dan moet hij voortdurend worden bijgevuld. En aangezien mensen jou over het algemeen behandelen op grond van hoe jij jezelf behandelt, moet je leren om jezelf goed te behandelen. Het is een goede zaak om voor mensen te zorgen, maar soms verschuilen we ons erachter om te voorkomen dat we voor onszelf moeten zorgen - of omdat we niet weten hoe we dat moeten doen. De vraag is: hoe kunnen we voldoen aan Christus’ opdracht om onze naaste lief te hebben als onszelf (Marc. 12:31), als we niet hebben geleerd hoe we van onszelf moeten houden? Vaak raken we geïrriteerd door de eisen waarmee mensen ons elke dag overladen zonder er ooit schijnbaar iets voor terug te geven. Wanneer de wereld waarin je leeft alleen maar opneemt, moet jij leren hoe je de boel weer aan moet vullen; anders kom je met onvoldoende middelen te zitten. En al snel merk je dat tekort overal - moreel, emotioneel en geestelijk. Wie zal jou iets teruggeven - als jij het niet doet? Dus bid vandaag: ‘Heer, geef mij de genade om me te laten overgieten met de olie die ik over anderen uitgiet.’

Woensdag 3 februari

‘U zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over’ (Ps. 23:5)(NBV).

Voor jezelf leren zorgen (2).

Er zijn twee soort mensen die jouw behoefte om voor jezelf te zorgen nooit zullen begrijpen: 1) Wettische mensen. Ze proberen altijd maar te voldoen aan bepaalde perfectionistische morele, ethische en religieuze normen. 2) Dien-a-holics. Ze offeren zichzelf op het altaar van eindeloze kerkelijke activiteiten, in de veronderstelling dat het de enige manier is om God te behagen. Sommige van Jezus' discipelen deden dit. Toen een vrouw kostbare olie over zijn hoofd goot raakten ze overstuur. Hoe kan dat? Hadden ze nooit de woorden: 'U zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over' gelezen? In bijbelse tijden werd olie gebruikt voor verschillende doeleinden, zoals verzachting, massage en verfrissing van het lichaam na een lange reis of een dag hard werken. Vindt God een rustpauze dus goed voor je? Jazeker. Maar aangezien dien-a-holics er behoefte aan hebben nodig gevonden te worden, denken ze net als de discipelen: 'Die olie had immers duur verkocht kunnen worden, dan hadden we het geld aan de armen kunnen geven' (Matt. 26:9). In hun geloofsopvatting zijn andere mensen belangrijk maar zij zelf niet. Weet dit echter wel: wanneer je voor anderen zorgt maar niet voor jezelf, dan a) raak je geestelijk en emotioneel uitgeput; b) word je uiteindelijk boos omdat je eigen behoeften niet worden erkend en vervuld; c) ga je op zoek naar verlichting op de verkeerde plaatsen. Dat is wat Simson naar het huis van Delila dreef. Ze gaf hem een plek om te ontspannen en liet zijn haar loshangen - en benutte het vervolgens voor zijn ondergang. Wanneer we kijken naar de verkeerde mensen en de verkeerde dingen in plaats van te leren om voor onszelf te zorgen, geven we de vijand vaste voet. Laat dat niet gebeuren. Ga voor jezelf zorgen, geestelijk, lichamenlijk en emotioneel.

Donderdag 4 februari

‘Houd mijn woorden dus in gedachten, maak ze u eigen...’ (Deut. 11:18)(NBV).

Maak ze je eigen.

Hoe maak je je Gods Woord eigen? 1) Door er dagelijks over na te denken. Volgens de psalmist is de beste manier om te slagen in het leven door je dag en nacht in Gods Woord te verdiepen (Ps. 1:2). Maar je moet je tempo vertragen om het te kunnen doen. Kijk maar naar een herkauwende koe. Hoe meer hij kauwt, hoe meer hij eruit haalt. Dus wanneer God je iets in gedachten brengt, denk er dan gedurende de dag aan. Laat het je eerste gedachte in de ochtend zijn en je laatste voor het slapen gaan. Doe dit 365 dagen lang en je zult versteld staan over je geestelijke groei. 2) Door je erdoor te laten overtuigen van zonde en je dagelijks te laten reinigen. 'Hoe kan wie jong is [of oud] zuiver leven? Door zich te houden aan uw woord' (Ps.119:9). Maarten Luthers medemonniken vroegen hem vaak waarom hij zoveel tijd in de biechtstoel doorbracht. Hij woonde immers in een klooster, dus wat kon hij in hemelsnaam te belijden hebben? Niet op toon zingen? Nee, Luther was zich bewust van zijn eigen neiging tot zelfrechtvaardiging. En hij wist dat Gods Woord het enige zuiveringsmiddel was dat sterk genoeg was om tot in de diepste lagen van zijn gedachten, verbeelding en motieven af te dalen en hem te reinigen. 3) Door wat je leert in de praktijk. Je bijbelkennis kan honderd keer groter zijn dan die van iemand anders. Maar wat heb je daar aan als je niet honderd keer zo liefdevol, geduldig, blij, gracieus, vergevingsgezind, enz. bent? Een hoofd vol leer en een hart zonder liefde zal mensen juist wegtrekken van Christus. Haal vandaag je theologie van de tekentafel en ga het in praktijk brengen.

Vrijdag 5 februari

‘Er is een plaats op de rots waar je dicht bij mij kunt komen staan’ (Ex. 33:21)(NBV).

In het oog van de storm.

Als je ooit in een orkaan terecht bent gekomen, dan weet je dat het een van de sterkste natuurkrachten is die de mens kent. Windstoten tot 200 kilometer per uur; regen tot meer dan 10 cm per uur; het vermogen om vloedgolven te creëren van 10 verdiepingen hoog, met hoge golven tot zeven meter breed. Orkanen hebben soms hele steden in een paar minuten tijd platgelegd. Twee componenten van een orkaan zijn vooral interessant. Eén daarvan is het oog - dat relatief rustige centrum waar dalende lucht de ontwikkeling van wolkvorming en onweer remt. En daarnaast de directe omgeving van het oog - een soort muur die stijgende lucht en krachtige regenwolken bevat. In schril contrast met het stille oog herbergt deze muur de meest krachtige elementen van de orkaan, met inbegrip van de sterkste stormen en de zwaarste regens. Als je boven deze natuurkracht kon zweven zou je zien dat het krachtigste deel van een orkaan in de buurt van het centrum zit, terwijl het centrum zelf relatief rustig blijft. Hier kunnen we allemaal iets van leren. God neemt niet al onze problemen weg - althans niet zo snel als wij zouden willen - maar hij belooft ons rust en vrede zolang we erin zitten. Weinig mensen hadden meer problemen dan Mozes. Het was zijn taak om twee miljoen mensen te voeden, te leiden en te beschermen. En het maakte niet uit wat hij deed, ze klaagden voortdurend. Dus op een dag zei God tegen hem: ‘Er is een plaats op de rots waar je dicht bij mij kunt komen staan... ik zal je in een kloof laten schuilen en mijn hand beschermend voor je houden...’ (v. 21-22). En als jij hem erom vraagt, zal God jou vandaag ook naar die plaats van rust brengen!

Zaterdag 6 februari

‘... dat voor wie God liefhebben... alles bijdraagt aan het goede’ (Rom. 8:28)(NBV).

God verspilt nooit een ervaring.

Geen ervaring wordt ooit verspild als je hem verstandig gebruikt. God kan gebruiken wat je hebt meegemaakt om je te ontwikkelen tot de persoon zoals hij je bedoeld had. Mozes groeide op in een pleeggezin. Als geadopteerde zoon van farao's dochter leefde hij veertig jaar onder de Egyptenaren en leerde hun taal en gewoonten. Om je vijand te kunnen begrijpen kun je je toch geen betere voorbereiding voorstellen dan bij hen op te groeien? Maar Mozes moest ook nog een paar persoonlijke lessen leren. Dus bracht God hem voor nog eens veertig jaar naar de woestijn om schapen te hoeden. De kleinzoon van de farao werd een nederige herder. Niets zal je zo nederig maken als een baan waarvoor je overgekwalificeerd, vooral wanneer je daar door je eigen falen terecht bent gekomen. Maar in die jaren aan ‘de andere kant van het spoor’ leerde God Mozes hoe hij zich moest identificeren met mensen in nood. Uiteindelijk, hij was inmiddels tachtig jaar oud, was hij klaar om zijn roeping te vervullen. God riep hem vanuit de struik: ‘Mozes! Mozes!’ (Ex. 3:4). Op deze meest onwaarschijnlijke plaats liet God hem zijn roeping zien als Israëls bevrijder. En hoewel hij bang was en excuses en bezwaren maakte, deed hij het uiteindelijk voortreffelijk. Het punt is dit: Mozes' tachtig jaren van opleiding waren niet verspild. Veertig jaar in een paleis bereidde hem voor op de ontmoeting met farao, en veertig jaar als herder bereidde hem voor op het leiden van Gods volk door de woestijn op weg naar hun bestemming. Dus zelfs als je liever ergens anders zou zijn dan waar je nu bent, vergeet dan niet dat God nooit een ervaring verspilt. Nooit! Hij zal het allemaal gebruiken ten goede voor jou en tot meerdere glorie van hem.

Zondag 7 februari

'Ik geef inzicht en wijs de weg die je moet gaan. Ik geef raad...' (Ps. 32:8)(NBV).

Hoe God leidt (1).

Voordat we het hebben over wat goddelijke leiding is, is het goed om duidelijk te zijn over wat het niet is: 1) Een laatste redmiddel. We denken niet veel na over geestelijke leiding totdat we geconfronteerd worden met grote vragen als met wie we moeten trouwen, welk huis we moeten kopen of waar we ons geld moeten beleggen. Geestelijke leiding is geen hot line! De sleutel tot het weten of je er echt naar verlangt om Gods wil te doen, ligt in de vraag hoe vaak jij zijn leiding zoekt wanneer je niet voor problemen staat. 2) Alleen voor enkele bevoorrechten. In het Oude Testament liet God een ezel spreken (zie Num. 22:28). Stel nu dat de ezel 'naast zijn schoenen was gaan lopen' en zich beschouwd had als een geestelijke klasse verheven boven alle andere viervoeters? 3) Een excuus om niets te doen. Een man zei dat hij besloot om niet op zoek te gaan naar een bepaalde baan, omdat het een teken van Gods wil zou zijn als hij die kreeg zonder er moeite voor te doen. Dus dat zou betekenen dat wat er ook gebeurt als gevolg van onze passiviteit Gods wil is? Dat is alsof je midden op de snelweg gaat zitten en zegt: 'Als ik niet overreden word door een auto, weet ik dat het Gods bemoeienis is en dat niet ik het ben vanuit mijn eigen wil.' 4) Op veilig spelen. Soms willen we niet echt leiding; we willen veiligheid! Besluitvorming kan eng zijn - en eenzaam. Zelfs kleine beslissingen kunnen angst creëren. God wil dat we een goed oordeel ontwikkelen en er is geen manier om dat te doen zonder het maken van keuzes en het nemen van risico's en zonder wat missers hier en daar. Hij wil volwassen kinderen, geen robots. Zijn doel is niet alleen dat wij de juiste handelingen uitvoeren, maar dat wij de juiste soort personen worden.